

Cu programul partidului național basat pe principiul pasivității a te face activist e un non sens, dar a sosit timpul să ne blamăm și cu activitatea.

Dr. Vlad.

Tipografia

Th. Steinhaussen - Următorii

(Adolf Reissenberger),

Sibiu, strada iernii Nr. 9,

primește

==== tot soiul ====

de

lucrări tipografice

BCU Cluj / în ~~ori-ce~~ **culoare**, Library Cluj

și le efectuește urgent, ieftin și corect
în cele trei limbi ale patrii.

Intrebările despre prețuri se răspund
prompt.

Editura „Hermannstädter Zeitung“

v. m. d.

„Siebenbürger Boten“

anul 119.

Editura noului calendar de casă și de părete.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima flecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fil. Abonamentele, manuscritele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Capete și stichuri sinodale.

I. Capete.

Metropolitul Meșian, odinióră „Inapoimergătorul Ioan dela Arad“, în cuvântarea, prin care și-a deschis sinodul archidieceșan învartirat de Miron în vârful „Spinării Cânelui“, mai întâiu a constatat, că biserica catedrală nu-i gata, apoi, că inteligința noastră nici biserecile cele gata nu le cercetează, și asta însămnează lipsa simțului religios.

Spre scuza inteligenței din Sibiu fie zis, eu unul nu'nțeleg cum se poate o biserică negata cerceta. Știu însă, că cei lipsiți de cunoștința rugăciunilor prescrise de biserecă, dacă sar încolo și-neoaci preste un părau în convingerea, că se roagă lui Dumnezeu, posed mai mult simț religios decât cei-ce, în necunoștința tipicului, carambolează în biserică unul de altul rogându-se lui Dumnezeu, și decât cei-ce aparținând inteliginții cercetează biserica, pentru ca să admire cea mai nouă modă a costumelor, în cari damele întră și es din biserică.

Cu toate este, eu dau metropolitului Meșian toată dreptatea în ce privește vederile sale. Cel-ce în credința biserecii strămoșilor s'a născut, acela se-și țină credința

în toate formele prescrise, și atunci sigur poate fi, că și credința îl ține pe el, altcum călărește pe spatele unui drac cătră Raiu.

Și eu, tot spre scusa inteligenței înfruntate prin cuvântul de deschidere al sinodului arhidieceșan pentru lipsa simțului religios, susțin, că aceasta, în ce privește cercetarea biserecii, 25 de ani s'a orientat după capul biserecii noastre de odinioară Miron, a cărei absință din biserică se esplica prin ființa lui în alt loc: În Groapa părintelui Simtion, sau în grădinile arhidieceșane din „Schewisgasse“ deșchizând și încuind mulțimea porțișelor făcute de el în pălanurile acelor grădini cumpărate de marele Andreiu pentru scopuri mult mai morale decât 25 de ani s'au folosit.

* * *

Nicolaenuvēcertați a deșchis sinodul Frățuților cu cea mai scurtă, dar totodată cea mai nimerită cuvântare. El a constatat existența secției prorocilor mincinoși în biserica noastră străbună, cari tind la nimicirea legăturii Românilor cu biserica străbună, care i-a conservat în ceea ce sunt, și, că târgul, care din timpurile lui Athanasie-Vlădica s'a făcut, și se face, e un geșeft întru ruina noastră națională.

„Chestiunea mânăștirilor“ ca object al debaterilor sinodale, eu în contrazicere cu vederile lui Nicolaenuvēcertați, numai într'atâta o consider de importantă, încât, dacă cele trei mânăștiri controversate s'ar putea câștiga prin procese, în ele s'ar putea încuia toți căligării diecesei Caranșebeșului pe viață, și averile acestora s'ar putea folosi cu mai mult efect la ridicarea școalelor așanumite montane.

Durere numai, că până la câștigarea acelor mânăștiri prin proces, diecesa Caranșebeșului va consuma cu de-

putații sei sinodali multe diurne, și-n lipsa de mânăstiri va rămânea încă lung timp avisată să-și țină călugării, în lipsa de mânăstiri, în căpestre.

* * *

Ignatie Papp, episcopul firmei bancrotate Mangra et Hamsea dela Arad, sau primul episcop cu clopot al diecesei Aradului, și-a deschis sinodul cu: „Christos a înviat! A trecut un an de zile dela ultima noastră întâlnire în sinod eparchial ordinar etc.“ —

Tot estmod a salutat un negustor pe tovarășii sei în târgul Sibiiului dela Dumineca Tomii din eștan zicând: „Christos a înviat! A trecut un an de zile dela ultima noastră întâlnire la târgul de vite al Sibiiului!“

După această geniale întroducere, episcopul Papp prorocind trecutul de 50 de ani al biserecii gr. or. a constatat că, decând Mețian s'a ales metropolit, edificiile eparchiei Aradului s'au ruinat, și au lipsă de reparaturi.

Eu așteptam acum, că episcopul Papp va invita pe membrii sinodali să ducă var și cărămizi la reparatura edificiilor eparchiale, dar el a dechiarat sesiunea sinodului eparchial pentru primul an al nevisatei sale alegeri de episcop deschisă.

II. Stichuri.

Deputatul Vlaicu, condus de simțul moral și religios desvoltat în individualitatea sa până la gradul de încăerare cu fișcalul, a făcut în sinodul archidieceșan memorabila, și totodată actuala propunere, ca cei-ce trăiesc din biserică, și n'o cercetează, să se pedepsească în bani.

Propunerea asta — durere — nu s'a primit. Vina o poartă Dr. Senchea, care a dovedit, că cei-ce trăiesc din biserică, când foamea îi ajunge, eo ipso o cercetează.

* * *

Se zice, că un deputat, care dela începutul erei constituționale în toți anii își freacă fundul pantalonilor de băncile sinodale, și sub decursul desbaterilor, apucându-l somnul, mereu cască din gură pentru binele bisericii, estan ar fi renunțat la diurne.

Cei-ce cred asta, acelora e împărăția ceriurilor.

* * *

Dr. Vecerdea, deregetorul Albinei — filiala Brașov — contra voinței cocoanei Cosma nu s'a verificat de deputat al cercului Târnavei, pentru-că alegătorii acestui cerc îl cunosc tot așa de bine, ca și mocanul șofranul.

* * *

Mai mulți deputați din semidieceasa lui Mangra, aleși pentru sinodul din Arad, mai bucuroși și-au depus mandatele, decât se compromită reputațiunea lui Măglaș.

* * *

Rapoartele gazetelor noastre despre desbaterile și conclusele sinodale atâta's de clare de, când le cetesteți, pare că auzi pe Iuon vorbind cu finuso pe-ntunec.

* * *

Dacă într'o parte a cumpenii pui banii câți ne costă pe noi gr. orientalii în fie-care an sinoadele, și-n cealaltă valoarea concluserilor, atunci asta se urcă la înălțimea norilor bătuți de vântul dela răsărit.

* * *

Să vede, că asigurarea simpatii majorității alegătorilor sinodali costă mult. Un corteș trimis de Mangra în cercurile diecesei sale, ca să-i procească voința sa

cu privire la indivizii demni de a fi aleși deputați în sinodul aradan, s'a lăudat, că el, din ce a câștigat, până la proximile alegeri, în toate Duminecile se poate îmbêta gratuit.

* * *

Șase zile au lucrat 50 deputați în sinodul arhidiececan din estan.

Tot șase zile a lucrat Dumnezeu la facerea lumii.

Deosebirea e, că Dumnezeu, fără diurne, în 6 zile a făcut lumea din nimica.

Cei 50 deputați sinodali au tras diurne, și-n 6 zile au făcut nimica, din care Dumnezeu, dacă vrea, mai poate face o lume.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Topografie.

O stradă principală are Blajul, la a cărei numire stomachul saltă de bucurie, și gura lasă apă.

E „Strada Plăcințelor“.

Moralisții și studenții, când trec prin această stradă, își ling buzele, și înghit gol!

Cum era sã se facã Danciu popã unit?

Vestitul Danciu lui Cula
 Nimerește oblu-n Gherla
 Într'o ãi de sãrbãtoare,
 Di frumoasã și cu soare.
 Mult se mirã, se crucește
 De câte-a colo zãrește:
 Case nalte boerești
 Cu trei rënduri de fereștri
 Pusã una preste alta,
 Ici fripturi și pãne gata
 Colo vravuri de opinci
 Și curele și tilinci,
 Din colo-o turmã de doamne
 Toate-n haine de cartoane
 Ici domni mulți — dar negri,
 [doamne,
 Tocmai ca Danciu lui Cula
 Care se-nvolba prin Gherla.
 Mai vede, Danciu, ce vede,
 Ce vede stã a nu crede:
 Vede mulți preoți cu barbã,
 Oameni cucernici, de treabã,
 Dar vede și preoți rași
 Parcã-s de potop remași.
 Tunși la pãr, rași preste tot
 Și la barbã și sub bot.
 Și erau mulți, doamne sfinte,
 Cãte capete slãvite!
 Danciu stã gurã cascãtã
 Și se mirã de așã ceatã
 De popi mulți, cum nu vëduse
 Decãnd mãsa îl fãcuse.

Și cum stã el se gãndește,
 Se frãmântã, se ciudește,
 De unde eși de odatã
 De preoți o așã ceatã
 Și din ce focul trãește,
 Oare au copii, neveste,
 Ca și popa dela ei,
 Ca smeritul Macavei?
 Tot suceã Danciu din cap,
 Sãmn cã-n mintea lui nu-ncap
 Atãtea nãzdrãvenii
 Ce vëduse el aci.

Pãșind tiptil și fricos
 Dã de-un Român ședind jos
 Lâng'o poartã pe șuman,
 Numãrãnd potop de ban,
 Ear jos lângã el culcatã,
 Stã o secere cãrligatã.
 Cãnd vede bietul Țigan
 Atãta potop de ban
 Mai inlemnește de-odatã,
 Dar la secere cãnd catã
 Se vinește, se ciudește,
 Din cap tot mereu clatește
 Sãmn cã el așã ceva
 Nu vëdu decãnd lumea.

Stãnd așã, se tot gãndia,
 Cum în vorbã ar intra
 Cu Românul, ca se afle
 Vindut'a doarã bucate

De are așa bani mulți
 Și d'ăi mari și d'ăi mărunți?
 Dar mai mult ar fi voit
 Se stie el negreșit
 Ce-i aceea jos culcată
 Cu mânunchiu și-ncârligată.
 Deci tușește ël cioroiu:
 — Bade nu ești dela noi?
 — Nu, mă cioară, dar de ce?
 — D'apoi eu nu știu de ce
 Gândiam c'ai fi dela noi
 Că te vëd cu cioareci noi.
 — Nu's dela voi, că's de aici
 Din satul ăst cu vlădici.
 Ești de-aici! Vai mămulică!
 Nu te chiamă Vasilică?
 — Ai ghicit! — Am ghicit?
 Atunci vei ști negreșit
 Cum de aici la voi în sat
 Atâța popi s'o 'ndesat?
 — Mă, respunse Vasilica,
 N'ai audit că fabrica
 Din care es popii gata
 E aci? De aci au plata
 De aci se-mpreștie anume
 Ca locustele prin lume!
 — De aci? Hm! Ce mai
 [fabrică
 Aveți bade Vasilică!
 Am vëdut și eu la Groși
 Fabrică de-ngrășat porci
 Și vëqui la Losna-mică
 Și fabrica de palincă.
 Dar se te-ntreb, bădică

Cum de câte un popă-i ras
 Pe barbă și pe sub nas,
 Ear câte unu-i cu barbă;
 Care-i popă mai de treabă?
 — Mă, popa când se popește
 A se gândi trebuește
 Poate ținea posturile,
 Se mânce prescurile
 Goale, fără de fiertură?
 Ori doară a lui natură
 Cere numai carne friptă
 Și vin roșu și plăcintă?
 Ce-i ce țin posturile
 Iși lasă lungi barbele
 Și se ȃic popi neuniți
 Popi cucernici și cu minți;
 Ear popii, cari nu postesc,
 De cei uniți se numesc,
 Ei rad barbă, rad mustață
 Și tund jos chica hai creață.

Luminat și-nțelepțit
 Danciu secerea-a zărit
 Și în minte i-a venit
 Se-ntrebe pe Vasilică,
 Ce-i comedia hai mică
 Cu mânunchiu și-ncârligată.
 Deci îl și întreabă-ndată.
 Ear Românul îi respunde
 Hei, Dănciucule, de unde
 Ești tu cu muerea ta
 Tare proastă e lumea;
 Măi, uite-aici! ăsta-i brici
 Pentru popii cei uniți!

Cu ăsta cine se rade
E popă unit cum se cade!
— D'apoi hm!' tu

[Vasilică

Rați popii dela fabrică?

— D'apoi cine? Cu acest
[brici

Aș rade și pe vlădici!

— Și pe care-l rați odată . . ?

— E popă unit îndată!

— O fi scump așa un ras?

— Cu barbă și cu sub nas

O coronă! —

— O coronă! Na-o, bade,

Dar mă rade cum se cade

Să ajung popă unit

Cum nu s'a mai pomenit

Să nu postesc și ajun

Nici în postul lui Crăciun

Ci se mânc tot carne friptă.

De purcelaș și de vită

Și varță acră cu slănină

Și plăcinte cu smântână!

Pe Român îl bufnea rîsul

Dar de colea — faraonul —

Să gândia: Vai Doamne,
[Doamne

Bun gând îmi dăduși,
[cocoane!

Să mă fac popă unit

Ras la barbă și sub flit

Să mănânc carne și-n post,

Deu Dănciucu nu-i om prost!

Ce-o se se mire boreasa

Și cu ea întreagă casa

Când m'o vedea dintr'odată

Popa gata, om cu plată,

Cum o se-mi sărute mâna

Nănășuca mea, Frăsina,

Și cu ea satul întreg!

Las că și eu o se dreg

Lucrurile cât se meargă,

Toți se ȳică: Ca Dănciucu

Nu-i alt popă, până-i cucu!

Într'aceea Vasilică

Secerea de jos ridică

Să face-a-o ascuți

Și Dănciucului grăi:

Culcă-te Danciule jos

Să te borbilesc frumos

Să te fac popă unit

Ras pe barbă și sub flit!

Dănciucul jos mi se culcă,

Vasilică se sufulcă

Și trage odată ca-n iarbă

Cu secerea în cea barbă

Alui Danciu. Dar: oh, vai

Bade Vasilică, stai

Că-s bune prescurile

Dar mă iau nevoile

De rasul cu briciul teu;

Stai o leacă, dă mereu,

Mereuț, se nu mă doară

Așa strașnic! En taci cioară,

Cine vrea se se popească

Trebe se se canonească!

— Eacă tac! Mai rade o leacă,

Apoi stai până se-mi treacă
 Durerile. Vasilica trage eară
 Dar Danciul stă sus se sară
 Au, vai! Daua-i dracului
 [s'o dai
 De popie . . . me slutești!
 — Taci Danciule, că greșești,
 Rabdă că doară om ești
 Ast'a treacă, ducă-se,
 Alta vie, puie-se
 Să te vîd pe gustul meu
 Popă cât un paraleu!
 — Bine ȳici, mai trage odată
 Dar trage ca pentru plată
 Nu așa pogan de tare
 Că, vai, bade, r u mă doare!
 Mai trage odată Rom nului
 Eară de jos, faraonul:
 — Au, m icu a, au, vai mie,
 Dracul m'  pus pe popie?
 Au i, bade Vasilică,
 Nu  i-voiu pofiti pe nimic 
 F -te că mă faci scăpat,
 De popie-s săturat!
 — Mai ad'  coronă-n coace,
 Apoi dut  unde- i place!

Țiganul de bucurie
 Că a scăpat de popie
 Drumul cătră cas'apucă,
 Merge pe șes și pe luncă,
 Preste miriști și ogoare
 Tot sc p r nd din picioare.
 C nd ajunge, de cu seară,
  ntre-ai sei parpangei ear 
 Strigă, dar ce vă mira i
 Și la mine ve-nholba i?
 Ce vă pasă cum sunt ras
 La barb  și pe sub nas?
 Mă, de aveam obraz mai gros
 Acum toți a i fi pe jos
  n genunchi, în jurul meu
 C'as fi c t un paraleu
 Un popă mare sfin it
 Și încă popă unit
 Care-n veci nu mai postește
 Ci tr esce boerește,
 Dar aș  — obraz sub ire,
 Lumea de el să se mire
 Că nu-i vrednic de popie
 Fie al dracului se fie!

Dr. Zeno.

O d ă !

Voauă comitet din Stremți
 Și din Cetea mameluci
 Ce-ați ales notariu la sat
 Pe jidanul renegat.
 Voauă azi vă gratulez
 Și astfeliu vă cuvântez:
 Ceasul când voi v'ați născut
 În veci fie afurisit
 Cine v'o cinsti pe voi
 Creascăi coarne ca la boi;
 Ba și cine va lăptat
 În veci fie blăstemat.
 Cine va crescut pe voi
 Sară'i ochi amândoi;
 Căci a crescut în grădină
 Numai spini și măracină.
 O voi slabe creaturi
 Lacomind la beuturi
 Ați vindut pe cei români
 La cei cu nărav de câni,
 De rușine n'ați știut,
 De păcat nu v'ați temut.
 Fapta voastră rușinoasă,
 Urită și prea scârboasă
 Nu scape nepedepsită
 Și de Dumnezeu bătută:
 Să trăiți cât petriile
 Să lătrați ca cănele;
 Ai voștri copii și nepoți
 Poartevă de sfoară toți

La cele porți jidovești
 Și la corturi țigănești.
 Pe bani se vă tot arete
 În orașe și prin sate;
 Cîinsteascăvă toți românii
 Cum cînstesc hoherii câinii;
 Numele vost cel mînjit
 Cu greață fie amintit
 Cum va fi întotdeauna
 A vînzătoriului Judă.
 Pretini neamuri și copii
 Frați mai mari și mititei,
 Rușinați d'a voastre fapte,
 Mereu se vă roage moarte,
 Lapedese toți de voi
 Ca de cei mai răi cioroi.
 Moartea fievă ușoară:
 Legați la gît cu o sfoară.
 Popă 'ngropator se aveți
 Hoheriul cu ai sei lăeți.
 Pomeni și comăndările
 Mance-vile cioarele.
 La mormânt se latre câinii
 Și s'el scuipe toți românii.
 Pe piatra cea dela cap
 Scrievisse epitaf:
 Aici zac vite-ncălțate
 Și de Dumnezeu uitate;
 De români-s blăstemate,
 Și de Sfinți afurisite!

După examen sau bucuria unui dascăl dela sate.

Motto: Acum slobozește pe robul
tău în pace, că văzură ochii
mei amenințarea poporului
asupra mea.

Simion Stîlnicul.

Mulțămită Prea Îndurate	Acum sunt liber și pace
Un an i'l pusei la spate,	Zică poporul ce-i place
După chin, după mult vai	Am avut plată trei sute
Acuma mi-e lumea rai.	Ia-ți dascăle bîta — dute.

Cel puțin sunt liniștit	Amar, însă mă gândesc
De progresul strălucit,	Încătro se mă pornesc
Care cred că corespunde	Din cele trei sute bune,
Cerințelor... ori și unde!	Nu mai am un sfaț la mine.

Ce bucurie simții	Căci azi iarna i-am păpat
Când pe copii auzii,	Cât am stat... și am <i>luminat</i> ,
Că pe „a“ 'l cetiră „u“	Băgai mâna 'n bosunar
Și din „da“ făcură „nu“.	Nu găsii nici un grițar.

Nui de lipsă să desbat	Lasăi dracului de bani,
Progresul meu minunat	Căci bani sunt și la țigani,
De-aș începe să lungesc	Voiu răbda, căci sunt dedat
Eu sîngur mă păcălesc.	Nu de geaba, am învățat.

Ghica.

Cuvântarea ieromonachului Colivă la înmormântarea popii Meletie Cimpoacă.

Vițal plecatăi la școală, și bou absolvat eșitai din ea; ear în lunga ta păstorire purtatai urechi mult prea mari pentru un om, și mult prea mici pentru un măgar!

Prorocul Bileam.

Jalnici ascultători!

Plângeți și vă tânguți la groapa popii Meletie Cimpoacă, care 70 de ani v'a păstorit și, răzimat pe învătăura scripturei, mâncând din laptele turmei a trăit.

Ziua și anul, în care s'a născut, durere, nu vi-l pot spune, pentru-că pe timpul nașterii sale oamenii din acest sat nu știau altcum scrie, decât cu cuțitul pe răvaș. Atâta însă e sigur, că s'a născut, a trăit, și a murit.

Pe timpul când mamăsa îl purta în pânțece, o țigănă a dat acesteia cu ghiocul de noroc, și i-a prorocit zicând: Mi se arată, că ai să naști un fecior, din care s'a face popă!

Părinții lui, oameni cu dare de mână, ținând la prorocia țiganei cu ghiocul, l'au dat la școală. În școală deja din prima clasă dascalul a aflat talentul extraordinar alui Meletie, și după ori-care răspuns la întrebările date îi zicea: Șezi boule!

Cu cvalificațiunea asta eminentă „șezi boule“ Meletie a absolvat școalele normale și teologia de șase luni din acele timpuri, apoi, deschizându-se concurs și punga tatăso, s'a făcut popă în satul nașterii sale.

Nevastăsa răposată acumu-i anul, femeie înțeleaptă cum era, îndată după ce a devenit preoteasă a îndeplinit ceea-ce școala a negles la Meletie, și nici vlădica, când l'a sfîntit și i-a dat sighilia, n'a observat că-i lipsește: I-a pus coarne!

Est mod popă întregit prin înțelepciunea nevastei sale cum nici Melchizedec în vestita sa rânduială n'a prescris, Meletie și-a început lungă și mănoasă sa păstorire, dând chiar și pe prorocul David de rușine, care zice: Viața omului e de 70, mult 80 de ani, ce-i mai mult, e o măgărie — el a trăit 95 de ani.

Atâta decându-i lumea bou n'a trăit, nici chiar regele din Siam, care în titulatura sa se numește pe sine: „Cel dintâiu între boi!“

Jalnici ascultători!

Șeptezeci de ani a popit Meletie în parochia sa, și s'a bucurat asemenea taroului Apis la Egipteni de stima

și admirațiunea parochienilor sei, dar a și meritat, pentru-că după merite împărțește Dumnezeu oamenilor darurile sale. De aceea se și zice: Precumu-i Sfântul, așași și tămâia!

După meritele lui preotești, și nevastăsa s'a bucurat de stima parochienilor întocma, ca în India vacile, unde și azi se consideră sfinte.

Om dela natură bun și drept față de deaproapele său, cu toată lumea a trăit în pace. Singur cu preoteasa sa 69 de ani a purtat războiul — cel mai lung în toată istoria lumii. Nemoral însă n'a fost acest război. A stat simplu din neînțelegeri casnice provocate de sfetșia nevastei sale, și preste pragul locuinței lor n'a trecut.

Jalnici ascultători!

N'a fost cine ști ce lumină popa Meletie, dar la lumina, ce el a purtat înaintea oamenilor, supradoctii și semidoctii de azi, cari în nepăsarea și orbirea lor față de ce-i sfânt și dumnezeesc ușor ar fi putut vedea, că simțul religios e neatârător de știință. Puțină știință a avut popa Meletie, dar inima lui a fost un izvor nesecat de simț religios, care, ocolind cultura minței, lega sufletul parochienilor sei nemijlocit cu izvorul original a tot ce este, cu Dumnezeu.

Cântăreț vestit, cum rar se află, a fost repozatul. Când el cânta în biserică, sufletele credincioșilor sei pluteau în înălțimile armoniei sferelor cerești.

Pretinșii mari învățați moderni, cari în orbirea lor tin, că credința însemnează a nu ști nimica, dacă, atacați — spre exemplu — d'o boală grea de ochi, ar fi auzit pe popa Meletie cântând cântarea orbului, eu sum sigur, ca ar fi preferit credința, și pe știința lor o ceapă degerată n'ar mai fi dat.

Și cei mărginiți la creeri ascund în sine prețioase visterii destinate pentru om. De aceea se și zice: „Feri-

ciți cei sëraci cu duchul, că acelora e împărăția ceriurilor!“

Împărăția ceriurilor o și merită popa Meletie. El lasă după sine o parochie plină de simțul religios, o parochie morală, în care legile bisericești și minerești nu s'au călcat, datini strămoșești nu s'au știrbit, și simțul național românesc a înflorit.

Fie-i țărîna mai ușoară decât jugul, în care cu preoteasa sa 69 de ani a tras. — Amin!

Epitafe.

Unui executor.

Un executor de dare
E aicea îngropat,
Lângă el acel pe care
De pâne la despoiat!

Unui advocat.

Aci-și doarme somnul vecinic
Ion Tragău fost advocat
De-acest loc mai demult vrednic,
Căci pe mulți a despoiat.

Unui învățator.

Carte multă n'a 'nvățat
Dar' tot a fost renumit,
Căci cu soața-i ne'ncetat
S'a bătut cât a trăit.

Unui popă.

În cripta de aicea
Doarme'n dulce nepăsare
Popa Stan, ce-avea nas mare,
Gât cam larg, și burtă grea.

A. P.

Chiuituri d'ale țerenilor la joc.

Vai de mine ce să fac
 Care-mi place, eu nu-i plac;
 Ba nu știu nici ce-o să fie,
 Cui plac eu nu'mi place mie!

Când eram în vremea mea
 Urîtă nu-mi trebuia,
 Dar acum ce-o fi de mine
 Și urîta-mi prinde bine!

Cine n'are bărbat drag,
Cătu-i lumea-i tot beteag,
Asta ştiu eu de pe mine,
Căci mereu mii nu mi bine!

Nu gândi bade că-mi pasă,
Că mi-ai zis, că nu-s fru-
[moasă;
Ştiu, că mi-ai zis de necaz,
Când văzuşi, că eu te las!

Atunci mândro te-oiu lua
Când măta mi-a sēmēna
Strat de mac în vîrf de ac,
Şi dacă macul va creşte
De luat trage nădejde!

Vino bade păn la noi
Întro zi de noauē-ori;
Sau mai bine num-o dată
Când soarele-a rēsări,
Şi te du când a sfinţi!

Stau în loc şi me gândesc,
Din doauē, cari sē iubesc;
Aşi iubi pe cea mai mică
Cea mai mare-i mai voinică,
Aşi iubi pe cea mai mare,
Cea mai mică-mi place tare!

Poţi tu mândro zice zēu,
Că nu te-am sărutat eu,
Când şedei sara la poartă
Şimi dădei guriţa toată!

Fă Doamne pe gândul meu,
Şi-mi dă ce voiu cere eu;
Nu cer Doamne bogătate,
Cer noroc şi sănătate,
Apoi cal de călărit
Şi o mândră de iubit!

La cărcima de jos în luncă
Beau feciorii fără muncă,
Nevestele fără furcă,
Şi fetele gura-şi vînd
Nevestele nu'şi dau rînd!

Bate Doamne neamţu-n
[drum,
C'a luat ce e mai bun;
Niste ciufuri au rēmas
Cu pălăria pe nas,
Cari fac la fete necaz!

Sēracile fetele
Că lor gura placele;
De le-ai da cu lingura,
Nu le-ai putea sătura!

Nu-i frumos cine se ţine
Da-i frumos cui îi stă bine!
Nu-i frumos cine-i frumos,
Da-i frumos, care-i drăcos!

De-aşi trăi cât peatra-n munte,
N'aşi lua fată de frunte;
De frunte cu bogăţie
Sē-mi poruncească ea mie.
O-aşi lua şi de sērac,
S'o pot trage şi de cap!

Tare s'a jurat mândra,
Că nu m'a mai săruta;
Dar eu zeu deloc n'o cred,
Pân-ce de seară nu vęd!

Mie deloc nu mi dor
Ca-n curënd se më însor;
Mai bine-i vițal mánzat
Pingă cei-ce s'ansurat!

Bădiță dragă drăguț
Tot în gură mă săruți
Dar la cisme nu te uiți,
Că mi-s cărpite cu călți!

Decând lele tu te uiți
La tunari cătane scunzi,
Husari, vînători, honvezi,
Arma groasăți pismuesc,
Ear civilii te hulesc!

Nu'ți lua lele cătană,
Fie general cu pană,
Că d'ajunge la hopșit,
Chiar și ții ți-a fi urît!

Ști tu lele când purtai
Cisme roșii căputate
Cum se poartă pela sate;
Cugetatai tu vreodată,
Că-i ajunge adorată
De lingăi cu burta spartă!

Când umblai lele desculță,
Cu găștele prin băltuță;
Nime n'ar fi cugetat
Că-i fi drac împelițat!

Mândra-n naltă și-nbrânată
Îmi dă gura preste poartă;
Dar mândruța mititea,
Se-ntindea și n'ajungea,
Și căzu poarta pe ea!

Pusam gând dumnezeesc
Ca să mă călugăresc;
Moiu călugări pe dracu,
Că mândrele îmi pun capu!

Mândro când la tine-am fost
Te-am găsit máncând de post,
Și rugând pe Dumnezeu,
Să'ți fiu eu bărbatul tău!

Prelegere publică.

Despre o mare clică.

„Ris cu ori ce preț“ — Astfel își gândesc în sine...
 Dacă Voi! mai vreți . . . Când le sunt pungile pline;
 Ascultați-l pe vlădica — S’-minunea minunilor!
 Oare?! ce-a isprăvit clică. Să ’ntemplă pe placu lor:
 Fii de aceștia — din popor
 De naștere-i din Bihor, Îl despoaie mai ușor;
 Unde azi de foame mor: Ș’-azi aceștia-s mari și tari:
 Sătenii — sērăciți tare, — Din țințari făcuți măgari,
 (După cum știm din ziare;) Cari tot aurul îl duc —
 Ș’-asta — poate — ca res- Dela țărani — din surtuc,
 [plată: Și voiesc să-l pună-n pungă:
 Dela un fiu ș’-a lor fată... La cei cu sabia lungă;
 Cari după-ce-au boerit: Dar nu spre binele nost —
 La ei — nu s’au mai gândit! Asta o știm toți de rost!
 Ci — ăștia ca să s’-aiepte — Ci numai din întemplantare,
 Tot mai sus pe cele trepte, Ș’din vanitatea lor mare.
 În luptele noastre crunte: Dumnezeu! însă resplată
 La dujmani — s’au făcut Acuși o să li trimată:
 [punte. N’-or avea de unde suge,
 Apoi ei! cu a lor boală — Și să-și umple a lor punge!
 Au făcut la noi o școală,
 În care căți să creșcură — Cari nu vreau deci — să
 Toți sunt de-un fel de pă- [li zică:
 [nură: Că-s din școala cea de clică!
 „Numai să-mi trăiesc pe plac La popor — după știință:
 Pe popor să-l ducă-un drac!“ Aducă-i — recunoștință.

Cocoana Gurădulce.

Câț, că voi nu vă smălțuiți obrazul!

În vremea mea singur țigancele, când plecau la târg, se frecau cu făină de cărămidă pe obraz, ca să înșele lumea cu frumsețea lor. Câț!

Românele din vremea mea dela natură erau roșii în față, ba chiar și cele lipsite de sânge, sau cele anemice, o vorbă nemorală dacă auziau, era d'ajuns să se înroșască-n obraz ca un ou de paști. Mițuluc!

Azi, în era semi și supradoctismului, durere, și lumea română s'a îndatinat a nu eși în public înainte de a se uita în oglinda schimbărei de față. Câț!

Azi nunumai femei, ci bărbați, călugări, celibi și metropoliți se spoesc cu suliman, și dau cu pudră pe obraz, ca se placă lui Dumnezeu. Câț!

Cunosc în Sibiu p'un bărbat, care în toate dimineațele după ce se scoală, oare întregi unge la păr, freacă cu pământ la mustață, spoeste la obraz, trage c'un clește de nas, împinge urechile la loc, și numai după ce oglinda-i arată, că toate-s în rînd, ese pe strade și se prezintă publicului.*)

Călugării din muntele Athos ca să-și păstreze tinereta pelei obrazului și-o argăsesc cu colivă slujită, și ținover arabic. Câț!

Celibii folosesc tot în acest scop o rădăcină, care produce ouă de cuc. Numele rădăcinii mi l-am uitat, dar atâta știu, că numai cu litere cirile se poate scrie! Câț!

Metropolitul Miron, înainte de a pleca pe strade sau la biserică, până ce-și pune barba, mustața, și părul în rînd tipicar, și-și spoia obrazul după rînduiala grand-cosmetică, lucră mai lung timp și cu mai multă atențiune decât la un act de vital interes pentru biserica încredințată păcătoasei sale ocârmuirii. Câț!

Mai aplecate și mai dibace decât bărbații sunt femeile la falsificarea obrazului prin invențiuni cosmetice. Câț!

Cea mai nouă invențiune cosmetică e „smălțuirea obrazului“. Așanumit „sex frumos“, îndată ce sulimanul nău mai prinde la obraz, și devine urît de-i e groază a se uita în oglindă, se supune unei curioase operațiuni parisiene numite „smălțuitul obrazului“. Asta se efeptuiește așa: C'o pilă fină se rade femeilor pelea încrețită și sgăbârdoasă ca a broaștelor rîioase de pe obraz. Depărtată pelea, obrazul remâne o rană înfioră-

*) Dr. Kirchgatter dă deslușiri detaiate.

toare. Rana se unge c'o alific, se stropește c'un fluid, apoi cu pudră se leagă-n vată, și o lună de zile se lasă în această situațiune. Dup'o lună de zile respectivete-s smălțuite, au o față admirabilă, pot intra în ori-care salon sigure, că toată lumea le admiră frumseța. Cât!

Încât știu eu, până azi o singură damă de român și-a smălțuit obrazul. Eu n'o cunosc după nume. Să zice însă, că subscriinduși numele, acată simplu la partea trupească, cu care șede, un „Vă“. Cât!

Mama și fata.

Fata : Mamă, eu mă mărit!

Mama : Noa drace! . . . și tu?

Fata : Nu-i destul că de 12 ani sum fată mare?

Mama : Ei și după cine te măriți?

Fata : Tu bine ști . . . ce mă mai întrebi?

Mama : Ala-i prea tinăr pentru tine!

Fata : Ce-ți pasă?

Mama : Îmi pasă . . . pe ala-l iau eu!

Fata : Ce spui mamă? . . . tu nu ești prea bătrână pentru el?

Din afurisăniile lui Radu Ciubuc.

Câte-un fir s'e-ți cadă p'erul de pe cap după-ce te
vei face popă, și barba s'e-ți-o pună cu sula!

* * *

Tache Ionescu, Alianța Israelită din Paris, și lăcustele
din Asia s'e pună mâna pe soartea României!

* * *

În rate se plesnești după ce vei mânca din sîmbria,
pentru care te-ai renegat!

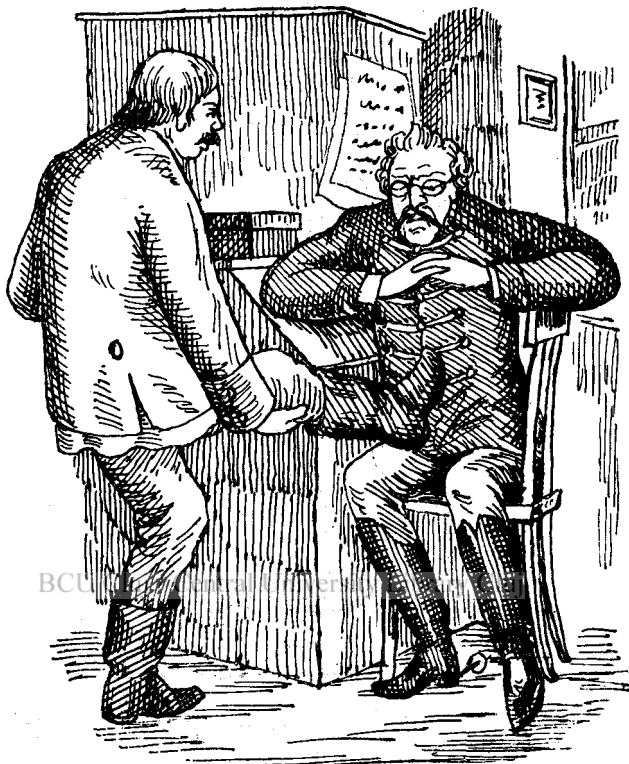
* * *

P'un drac s'e călărești când vei pleca cătră Raiu!

* * *

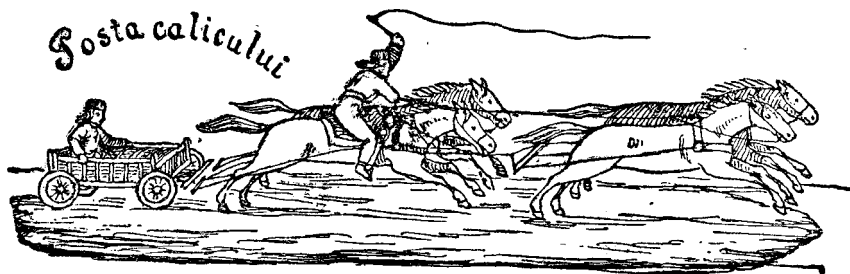
Iarbă s'e-ți crească-n curte, și acțiuni d'ale Concordiei!

Cizme de birău.

Țăranul: La alegerea din urmă ai zis, că birău cu opinci nu întărești. Eu acum mi-am schimbat încălțăminte . . . ce zici, bune-or fi cizmele este de birău?

Solgabirăul: Bune . . . acum numai capul se țil mai schimbi, și te fac birău!

Corespondentului din L.: Mi s' pare, că te-ai prea grăbit cu corespondința, pe basa căreia domnul diriginte Stanislau în Nr. 4 s'a atacat. — După înfățișările ulterioare, niște opinci, și niște luminări de stearin folosite la festivitatea din Lisa, fără să se știe de ce proveniență sunt, au întârziat darea socotelei.

D-lui N. în O.: Cetește și vei afla, că chiuiturile publicate în Calicul conțin humor și satiră. Cele trimise de D-ta sunt lipsite de acest dar.

Humoristului: Cocoana Gurădulce nu se ocupă de o femeie atât de jos căzută în opiniunea contemporanilor.

D-lui Necunoscut: Vrei doar să te curezi cu: „Serum anticosmaticon“? — Mai așteaptă nișăl!

D-lui Atob.: Cred, că n'ai obiecțiune contra prescurtării!

D-lui Ghica: Ești abonat? Îți cunosc numai anonimul. Cum te chiamă?

Calicul în a doua ediție.

Pé al doilea semestru din acest an escriem nou abonament la Calicul cu prețul de 3 coroane — pentru străinătate — 3·50 franci.

Abonamentul se plătește înainte de 1 Iuliu v.

Celor ce nu-s „*feciori d'ai lui bani gata*“, dacă ne cer, le concedem plătirea abonamentului oricând în decursul semestrului.

Cu numeri dela începutul anului nu mai putem servi.

Din motivul acesta vom scoate pentru ceice doresc a poșede Calicul dela începutul anului o a doua ediție.

Prețul abonamentului la a doua ediție se reduce pentru primul semestru la 2 coroane; pentru al doilea semestru rămâne tot 3 coroane.

Abonamente la a doua ediție a Calicului primim până-n 15 Iuliu v.

A doua ediție e condiționată d'un număr de cel puțin atâta noi abonenti, câți se recer la acoperirea speselor retipărării.

Calicul oferă o lectură hazlie, care în veci nu se învechește.

Dovadă continuele cereri după exemplare de acum 16 ani, de cari la noi nu se mai află.

Ziarele, cu cari stăm în relațiuni de schimb, binevoiască a publica acest anunț în intervaluri de 10 zile de 3 ori, și a ne trimite contul.

Administrația Calicului.